

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 807

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 noiembrie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.090 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121, art. 124, art. 125, art. 128 alin. (5), art. 207 alin. (1), art. 209, art. 215 alin. (1), art. 288 alin. (1), precum și ale art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011.....	2-7	de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Societății Comerciale „Complexul Energetic Turceni” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	10-14
Decizia nr. 1.184 din 15 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. 1-4, art. 169 alin. 1 și art. 208 din Codul de procedură civilă	7-9	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
95. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri de aplicare a Programului național privind sprijinirea construirii de locuințe proprietate personală, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2006	9-10	750. — Hotărâre pentru modificarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006	14-15
1.043. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 288/2011 privind aprobarea bugetului		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
		273. — Decizie privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind reproducerea de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor acestora	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.090**

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121, art. 124, art. 125, art. 128 alin. (5), art. 207 alin. (1), art. 209, art. 215 alin. (1), art. 288 alin. (1), precum și ale art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121, art. 124, art. 125, art. 128 alin. (5), art. 207 alin. (1), art. 209, art. 215 alin. (1), art. 288 alin. (1), precum și ale art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

La apelul nominal se constată lipsa părții, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții, respectiv Decizia nr. 2 din 4 ianuarie 2011, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Adresa nr. 4.064 din 7 iunie 2001, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.338 din 7 iunie 2011, trimisă Curții Constituționale în temeiul prevederilor art. 146 lit. d) teza finală din Constituție, **Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121, art. 124, art. 125, art. 128 alin. (5), art. 207 alin. (1), art. 209, art. 215 alin. (1), art. 288 alin. (1), precum și ale art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, deși Constituția nu definește *expressis verbis* autonomia universitară, totuși Legea fundamentală consacră unele diferențieri între cele 3 forme de învățământ: de stat, particular și confesional. În acest context, autonomia universitară dobândește caractere specifice fiecareia dintre aceste forme de învățământ. Având în vedere economia dispozițiilor constituționale, trebuie ca regulile privind organizarea și funcționarea instituțiilor de învățământ să se circumscrie regimului juridic al proprietății publice sau private și totodată să permită exercitarea neîngrădită a liberei inițiative.

Prevederile legale criticate nu stabilesc această nuanțare care este determinată de sensul dispozițiilor constituționale, ele reglementând în același mod învățământul de stat și cel particular. Aceste prevederi contravin, astfel, principiului

constituțional al autonomiei universitare, deformându-i înțelesul și conținutul și deturnându-i scopul.

Astfel, soluțiile prevăzute de dispozițiile art. 121 și ale art. 128 alin. (5) din Legea nr. 1/2011 subordonează instituțiile de învățământ superior puterii discreționare a unei autorități executive. Este adevărat că imperativul asigurării calității procesului de învățământ face necesară supravegherea modului de implementare a programelor naționale de către fiecare unitate de învățământ, dar, în învățământul superior particular, o asemenea competență nu trebuie să revină unei autorități executive, ci unui organism autonom care să prezinte garanții de neutralitate și obiectivitate.

În plus, în lipsa unor criterii obiective de control și apreciere a modului în care se exercită autonomia universitară, misiunea asumată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului ar putea degenera în abuz, iar controlul exercitat poate limita discreționar autonomia universitară, sub amenințarea unor sancțiuni.

De asemenea, condiționarea adoptării Cartei universitare de obținerea rezoluției pozitive a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate genera extinderea controlului de legalitate și asupra oportunității organizării și funcționării instituțiilor de învățământ particular.

Totodată, dispozițiile art. 125 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1/2011, potrivit cărora Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate revoca din funcție rectorul unei universități, cele ale art. 207 alin. (1) care enumeră limitativ structurile de conducere în instituțiile de învățământ superior de stat și particulare, precum și prevederile art. 209 din lege, prin care sunt stabilite limitativ cele două modalități de desemnare a rectorului, restricționează posibilitatea instituțiilor de învățământ de a-și adapta structurile ori funcțiile de conducere în raport cu specificul lor și cu cerințele reale de funcționare.

Principiul autonomiei universitare este încălcat și prin dispozițiile art. 288 alin. (1) din lege, conform cărora activitățile didactice care excedează o normă didactică sunt remunerate în regim de plată cu ora, limitând însă, pentru personalul titular, numărul maxim de ore plătite în acest regim la o normă didactică minimă, indiferent de instituția la care se efectuează. Având în vedere că instituțiile de învățământ particular se autofinanțează, acestea trebuie să aibă dreptul de a-și stabili numărul de cadre didactice necesar, modul de remunerare a acestora, precum și alte aspecte care privesc gestionarea propriilor resurse umane și financiare.

Totuși, nu se poate susține că trebuie să existe o egalitate absolută între învățământul superior particular și învățământul superior de stat, câtă vreme învățământul superior particular are la bază proprietatea privată, iar statul nu contribuie cu nimic la desfășurarea și dezvoltarea acestuia. În aceste condiții, nu se poate nega învățământului superior particular o marjă de acțiune mai mare în ceea ce privește organizarea procesului de învățământ și o mai mare libertate de opțiune în modul de

administrare a resurselor economico-financiare și a celor umane; obligațiile pe care statul le poate institui învățământului superior particular și confesional trebuie să se limiteze la respectarea opțiunilor și orientărilor strategice naționale ale învățământului superior.

Prin dispozițiile art. 215 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 se prevede că, după împlinirea vârstei de pensionare, ocuparea oricărei funcții de conducere în universitățile de stat, particulare și confesionale este interzisă, cu excepția mandatelor în exercițiu la data intrării în vigoare a legii, iar în conformitate cu prevederile art. 289 alin. (1) și (2) din lege, personalul didactic și de cercetare se pensionează la împlinirea vârstei de 65 de ani, fiind interzisă ocuparea oricărei funcții de conducere sau de administrare, la orice nivel al universității, după pensionare, ceea ce este de natură să încalce principiul nediscriminării pe criteriul vârstei. În orice societate civilizată, persoanele care și-au dovedit în timp valoarea, contribuind hotărâtor la dezvoltarea învățământului academic și a cercetării științifice, ar trebui să primească o recunoaștere unanimă din partea autorităților publice, în special a legiuitorului, care dispune de pârghiile necesare afirmării drepturilor și, implicit, asigurării unor standarde înalte de calitate a învățământului universitar.

Dispozițiile art. 215 alin. (1) și ale art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011 contravin atât principiului autonomiei universitare, cât și prevederilor art. 4, art. 16 și art. 20 din Constituție și ale art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Art. 21 din Cartă interzice discriminarea de orice fel, bazată pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, un handicap, vârsta sau orientarea sexuală.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Senatului consideră că motivele de neconstituționalitate menționate în sesizare sunt întemeiate, prevederile legale criticate încalcând dispozițiile art. 32 alin. (5) și (6) și ale art. 45 din Constituție.

Astfel, deși Constituția nu definește expres noțiunea de autonomie universitară — permițând legiuitorului să stabilească dimensiunile concrete ale acestui principiu constituțional — totuși, acesta consacră unele diferențieri între cele trei forme de învățământ: de stat, particular și confesional, regulile privind organizarea și funcționarea instituțiilor de învățământ trebuind să se circumscrie regimului juridic al proprietății — publică sau privată — și, totodată, trebuie să permită exercitarea neîngrădită a liberei inițiative. Legiuitorul nu a ținut seama de aceste diferențieri constituționale, cuprinzând totul în sintagma „sistem național de învățământ”, exprimare ce nu se regăsește în Constituție, lucru care este explicabil având în vedere că această lege a fost adoptată prin angajarea răspunderii Guvernului, Parlamentului fiindu-i refuzată posibilitatea de a dezbate și analiza acest proiect de act normativ. Dispozițiile legale criticate deformează sensul noțiunii de autonomie universitară, anulându-i înțelesul și conținutul și deturnându-i scopul.

Președintele Senatului este pe deplin de acord cu argumentația Avocatului Poporului, reluând criticile expuse de acesta din urmă în sesizarea sa.

Președintele Camerei Deputaților și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, Curtea a solicitat ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului informații privind unele aspecte ridicate prin excepția de neconstituționalitate. Acesta a comunicat aceste informații prin Adresa nr. 4.051 din 14 iulie 2011.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului consideră că dispozițiile legale atacate sunt constituționale. Astfel, menționând jurisprudența Curții Constituționale în materie, ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului apreciază că art. 121 din lege nu încalcă autonomia universitară, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului având doar rolul de a asigura respectarea și punerea în aplicare a prevederilor legale relevante de către instituțiile de învățământ superior. Potrivit dispozițiilor legale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în exercitarea atribuțiilor sale, se sprijină pe organisme din care fac parte membrii comunității universitare, cadre didactice și de cercetare.

Dispozițiile art. 124, art. 125 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt în concordanță cu exercitarea autonomiei universitare. În ceea ce privește critica normei de la art. 207 alin. (1) prin prisma încălcării autonomiei universitare, aceasta trebuie coroborată cu art. 131 din Legea educației naționale nr. 1/2011, deoarece legiuitorul a urmărit să lase libertate universităților în ceea ce privește structura acestora, pentru buna desfășurare a procesului de educație, proces care reprezintă o obligație și un drept în același timp. Instituția de învățământ superior poate înființa, pe perioadă determinată și pe proiecte, unități de cercetare distincte sub raportul bugetului de venituri și cheltuieli, care au autonomie și statute proprii, aprobate de senatul universitar. Componentele prevăzute la alin. (1) și (2) ale art. 131 sunt organizate de fiecare instituție de învățământ superior, astfel încât instituția să își realizeze misiunea, să asigure criteriile și standardele de calitate, să gestioneze în mod eficient activitățile de învățământ, cercetare, producție sau transfer cognitiv și tehnologic și să asigure sprijinul administrativ adecvat membrilor comunității universitare. De asemenea, referitor la art. 209, ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului observă că în ipoteza acestui articol sunt trecute cele două modalități consacrate de legislația românească pentru ocuparea unei funcții (numirea într-o funcție ca urmare a unor alegeri sau ca urmare a susținerii unui concurs). Cele două modalități nu reprezintă modalități arbitrare, ci expresia modelelor alternative consacrate la nivel mondial. Tocmai pentru a lăsa opțiunea, la nivelul comunității academice, s-a organizat deja, în universități, referendum cu privire la modul de desemnare a rectorului.

Cu privire la criticile aduse art. 288 alin. (1) din lege, ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului apreciază că autonomia universitară este un drept atât al universităților de stat, cât și al universităților particulare. Argumentația autorului excepției, în sensul că universitățile particulare pot beneficia de o autonomie universitară „mai extinsă”, încalcă chiar principiul a cărui respectare o reclamă acesta. Fără a nega fundamentul economic și patrimonial al universităților particulare și proprietatea privată a acestora, înființate prin lege fără scop patrimonial și cu afecțaiune specială, acesta nu poate constitui și fundamentul instituirii unei forme de autonomie diferite față de cea consacrată de art. 32 alin. (6) din Constituție, așa cum este

autonomia academică. Proprietatea privată, care este la baza învățământului superior particular, nu poate fi un argument pentru susținerile autorului excepției, în sensul că, atâta vreme cât statul nu contribuie la dezvoltarea acestuia, învățământul particular este îndreptățit să nu se supună legii organice prin care se reglementează organizarea învățământului la nivel național. Însă, după opinia ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, universitățile particulare acreditate fac parte din sistemul național de învățământ și pot organiza activități de învățământ numai cu respectarea legii, raportat la principiul autonomiei universitare.

Prevederile constituționale consacră și garantează o singură formă de autonomie, și anume cea universitară, indiferent că este vorba de învățământul superior de stat sau de învățământul superior particular, autonomie al cărei conținut trebuie să fie identic în ambele cazuri.

Mai mult, potrivit art. 223 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, universitățile particulare beneficiază de fonduri de la stat, ceea ce este de natură să contrazică argumentația autorului excepției de neconstituționalitate, conform căreia soluția legislativă criticată este justificată în cazul învățământului superior de stat a cărui finanțare este asigurată de stat.

În ceea ce privește criticile formulate față de art. 215 alin. (1) și art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, prin raportare la art. 4, 16 și 20 din Constituția României, respectiv interzicerea ocupării unor funcții de conducere în universitățile de stat, particulare și confesionale, după îndeplinirea vârstei de pensionare, cu excepția mandatelor în exercițiu la data intrării în vigoare a legii, această măsură nu este de natură să încalce principiul egalității prevăzut de Constituție, întrucât criteriul vârstei este o condiție legală aplicabilă în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice, care se încadrează în ipoteza prevăzută de norma juridică, pentru exercitarea unei profesii.

Prin Legea educației naționale nr. 1/2011 s-a procedat chiar la o extindere a autonomiei universitare prin acordarea unor drepturi și responsabilități extinse prin asumarea unei misiuni clar definite prin Carta universitară privind activitatea însoțită ca instituție ce furnizează servicii de educație și formare, de cercetare, precum și alte activități în cadrul societății românești, cu asumarea răspunderii publice. În aceste condiții de deschidere și de responsabilizare, este evident că universitățile reprezintă parteneri responsabili ai societății românești în crearea unor servicii educaționale de formare a cetățenilor României. Pe cale de consecință, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în calitatea sa de autoritate publică, răspunde de modul în care este respectată legislația învățământului de către toți furnizorii de servicii de educație.

CURTEA,

examinând sesizarea Avocatului Poporului, punctul de vedere al președintelui Senatului, informațiile comunicate de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 121, art. 124, art. 125, art. 128 alin. (5), art. 207

alin. (1), art. 209, art. 215 alin. (1), art. 288 alin. (1) și ale art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, care au următorul conținut:

— Art. 121: „*Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este autoritate publică și este abilitat să urmărească, să controleze aplicarea și respectarea reglementărilor legale în domeniul învățământului superior și să aplice, dacă este cazul, sancțiuni. De asemenea, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului controlează modul în care universitățile își exercită autonomia universitară, își asumă misiunea generală și pe cea proprie și își exercită răspunderea publică.*”

— Art. 124: „(1) *Răspunderea publică obligă orice instituție de învățământ superior, de stat sau particulară:*

a) *să respecte legislația în vigoare, carta proprie și politicile naționale și europene în domeniul învățământului superior;*

b) *să aplice și să se supună reglementărilor în vigoare referitoare la asigurarea și evaluarea calității în învățământul superior;*

c) *să respecte politicile de echitate și etică universitară, cuprinse în Codul de etică și deontologie profesională aprobat de senatul universitar;*

d) *să asigure eficiența managerială și eficiența utilizării resurselor, în cazul universităților de stat, și a cheltuirii fondurilor din surse publice, conform contractului instituțional;*

e) *să asigure transparența tuturor deciziilor și activităților sale, conform legislației în vigoare;*

f) *să respecte libertatea academică a personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, precum și drepturile și libertățile studenților.*

(2) *În cazul universităților confesionale, răspunderea publică se extinde la respectarea statutului și a prevederilor dogmatice și canonic specifice cultului respectiv.”;*

— Art. 125: „(1) *În cazul în care se constată nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 124, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sesizează senatul universitar în termen de 30 de zile de la data constatării. Dacă în termen de 3 luni de la data sesizării, universitatea continuă să nu respecte obligațiile prevăzute la art. 124, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului aplică, în termen de maximum 6 luni de la data sesizării inițiale a senatului universitar, una sau mai multe dintre următoarele măsuri:*

a) *revocarea din funcție a rectorului, în baza propunerii Consiliului de etică și management universitar, cu consultarea senatului universitar. În termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data revocării din funcție a rectorului, senatul universitar are obligația să desemneze un prorector care reprezintă universitatea și care devine ordonator de credite până la confirmarea unui nou rector de către ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului. În termen de 3 luni de la revocarea din funcție a rectorului, senatul universitar finalizează procedurile de desemnare a unui nou rector, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și trimite spre confirmare ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului numele noului rector;*

b) *reduce sau elimină temporar sau definitiv accesul la finanțările din surse publice, la propunerea Consiliului de etică și management universitar;*

c) *propune Guvernului inițierea unui proiect de lege de reorganizare sau desființare a instituției de învățământ superior în cauză.*

(2) *Constatarea încălcării obligațiilor prevăzute la art. 124 se face de către Consiliul de etică și management universitar,*

format din 11 membri, după cum urmează: 3 reprezentanți numiți de către Consiliul Național al Rectorilor, 3 reprezentanți ai Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, numiți de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, câte un reprezentant numit de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, denumită în continuare ARACIS, Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, denumit în continuare CNFIS, Consiliul Național al Cercetării Științifice, denumit în continuare CNCS, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, denumit în continuare CNATDCU, și un reprezentant al federațiilor naționale ale studenților.

(3) Orice persoană fizică sau juridică poate sesiza Consiliul de etică și management universitar în legătură cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 124. În urma primirii unei astfel de sesizări, Consiliul de etică și management universitar are obligația de a investiga aspectele sesizate și de a răspunde sesizării în termenul de 3 luni. Răspunsurile la aceste sesizări constituie documente publice și se publică pe site-ul web al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Respectarea de către instituțiile de învățământ superior a obligațiilor prevăzute la art. 124 și a altor obligații legale aferente răspunderii publice, precum și respectarea de către Consiliul de etică și management universitar a obligațiilor prevăzute la alin. (3) constituie un interes legitim public pentru orice persoană fizică sau juridică română. Nerespectarea acestor obligații poate fi atacată în contencios administrativ de către orice persoană fizică sau juridică română, potrivit legii.”;

— Art. 128 alin. (5): „Carta universitară se adoptă numai după rezoluția pozitivă a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului privind avizul de legalitate asupra Cartei universitare. Rezoluția privind avizul de legalitate se emite de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării instituției de învățământ superior.”;

— Art. 207 alin. (1): „Structurile de conducere în instituțiile de învățământ superior de stat sau particulare sunt:

a) senatul universitar și consiliul de administrație, la nivelul universității;

b) consiliul facultății;

c) consiliul departamentului.”;

— Art. 209: „(1) Rectorul universităților de stat și particulare se desemnează prin una dintre următoarele modalități:

a) pe baza unui concurs public, în baza unei metodologii aprobate de senatul universitar nou-ales, conformă cu prezenta lege; sau

b) prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din senatul universitar și din consiliile facultăților.

(2) Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevăzute la alin. (1), se stabilește cu minimum 6 luni înainte de fiecare desemnare a rectorului, prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din senatul universitar și din consiliile facultăților.”;

— Art. 215 alin. (1): „După împlinirea vârstei de pensionare, ocuparea oricărei funcții de conducere în universitățile de stat, particulare și profesionale este interzisă, cu excepția mandatelor în exercițiu la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 288 alin. (1): „Activitățile didactice care excedează o normă didactică prevăzută la art. 287 sunt remunerate în regim de plată cu ora. Pentru personalul titular, numărul maxim de ore

plătite în regim de plată cu ora, indiferent de instituția la care se efectuează, nu poate depăși norma didactică minimă.”;

— Art. 289 alin. (1) și (2): „(1) Personalul didactic și de cercetare se pensionează la împlinirea vârstei de 65 de ani.

(2) În învățământul superior de stat, particular și confesional se interzice ocuparea oricărei funcții de conducere sau de administrare, la orice nivel al universității, după pensionare. Mandatele celor care dețin funcții de conducere sau de administrare, la orice nivel al universității, încetează de drept în cazul persoanelor care au împlinit vârsta de pensionare. Fac excepție de la aceste reglementări funcțiile de membru al consiliului de administrație al universităților particulare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 32 alin. (5) și (6) privind formele de învățământ și autonomia universitară, art. 45 privind libertatea economică, precum și dispozițiilor art. 21 privind nediscriminarea din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat constituționalitatea dispozițiilor cuprinse în art. 121, art. 125 alin. (1) lit. a), b) și c), art. 125 alin. (2), art. 128 alin. (5), art. 215 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, pronunțându-se și asupra legii în ansamblu, prin raportare la critici similare, prin Decizia nr. 2 din 4 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 23 februarie 2011, decizie pronunțată în cadrul controlului a priori de constituționalitate.

Astfel, Curtea a statuat că exercitarea competenței Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului de a controla modul în care universitățile își exercită autonomia universitară, de a propune Guvernului inițierea unui proiect de lege de reorganizare sau desființare a instituției de învățământ superior în cauză, precum și faptul că documentul de bază al unei universități — carta universitară — poate fi adoptat numai după avizul de legalitate pozitiv al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, iar Guvernul, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, poate înființa facultăți în cadrul universităților de stat cu consultarea senatului universitar nu reprezintă altceva decât garanții că învățământul superior românesc se va baza pe standardele de calitate definite la nivel național și european. O astfel de reglementare este absolut necesară în condițiile numărului mare al universităților de stat și particulare, universități care, nefiind, deocamdată, consacrate pe plan național sau internațional, nu sunt în măsură să asigure un învățământ de calitate.

În ceea ce privește revocarea din funcție a rectorului, aceasta nu se face în mod arbitrar de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, ci numai în baza propunerii Consiliului de etică și management universitar, cu consultarea senatului universitar. În cadrul acestui consiliu se regăsesc reprezentanți ai mediului științific și academic, precum și alți membri avizați cu privire la viața universitară. Aceste elemente reprezintă garanții suficiente cu privire la procedura eliberării din funcție a rectorului unei universități.

Din aceleași considerente, nici dispozițiile conform cărora ministerul de resort reduce sau elimină temporar ori definitiv accesul la finanțările din surse publice nu încalcă vreo dispoziție constituțională. O asemenea măsură nu poate surveni decât în condițiile unei crize financiare sau ale săvârșirii unor abateri grave de la normele de conduită universitară. De altfel,

majoritatea universităților existente dispun și de surse proprii de finanțare rezultate, în principal, din taxele percepute studenților pentru sistemul de învățământ cu taxă. Potrivit art. 119 alin. (3) din lege: „*Instituțiile de învățământ superior au autonomie în stabilirea cuantumului taxelor și au obligația să le comunice tuturor celor interesați, inclusiv pe site-ul universității.*”

Cu privire la interzicerea ocupării unor funcții de conducere în universitățile de stat, particulare și confesionale, după împlinirea vârstei de pensionare, cu excepția mandatelor în exercițiu la data intrării în vigoare a legii, Curtea a constatat că „o atare măsură nu este de natură să încalce principiul egalității prevăzut de art. 16 din Constituție. În acest sens, sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 444 din 26 octombrie 2004, *precitată*, și anume că, în speță, criteriul vârstei are „doar natura unei condiții legale pentru exercitarea unei profesii, aplicabilă în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice, respectiv acelor care se încadrează în ipoteza prevăzută de norma juridică”. De asemenea, Curtea a reținut că „dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de legiuitor, și nu vizează obligația statului de a garanta accesul tuturor persoanelor la toate profesiile”.

În plus, Curtea mai constată că, în ceea ce privește învățământul superior, până la atingerea vârstei standard de pensionare, de 65 de ani, Legea educației naționale nu face nicio discriminare pe criterii de vârstă, ci — dimpotrivă — ea înlătură practic criteriul vârstei dintre condițiile de promovare profesională. Critica în această materie formulată de autorul excepției vizează însă modificarea legii (în sensul de a nu fi supuse rigorii legii și cadrele didactice din învățământul particular, întrucât instituțiile de învățământ particulare se autofinanțează și, prin urmare, ar trebui să își poată organiza activitatea independent). Curtea apreciază că o diferențiere pe criterii de vârstă între cadrele didactice din învățământul universitar de stat, particular și/sau confesional ar fi neconstituțională, având în vedere împrejurarea că finalitatea procesului de învățământ este aceeași, indiferent de forma organizatorică în care acesta se realizează, și, prin urmare, corpul profesoral trebuie să îndeplinească aceleași condiții în toate instituțiile de învățământ superior.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței amintite, argumentele pe care aceasta s-a bazat, precum și soluția pronunțată prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Curtea mai reține că elementul de noutate față de Decizia nr. 2 din 4 ianuarie 2011 îl reprezintă critica — relativă tot la autonomia universitară — în conformitate cu care ar trebui să existe un regim diferit între cele două forme de învățământ, de stat și particular, diferențiere datorată formei de proprietate diferite.

Curtea a statuat însă prin Decizia nr. 731 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009, și Decizia nr. 732 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 11 iunie 2009, că prevederile constituționale consacră și garantează o singură formă de autonomie, și anume cea universitară, indiferent că este vorba de învățământul superior de stat sau de învățământul superior particular, autonomie al cărei conținut trebuie să fie identic în ambele cazuri. În aceste condiții și având în vedere faptul că aceste instituții fac parte din sistemul național de învățământ, Curtea a constatat că principiul constituțional al

autonomiei universitare trebuie să își găsească reflectarea, în egală măsură, asupra organizării și funcționării procesului de învățământ, a statutului cadrelor didactice, a promovării în funcție a acestora, a normei didactice etc.

Distinct de cele menționate mai sus, Curtea reține faptul că nu se poate face o diferențiere a regimului juridic aplicabil învățământului superior în funcție de forma de proprietate. Calitatea actului de educație din instituțiile de învățământ superior nu poate fi asigurată decât dacă există o reglementare unitară. Potrivit dispozițiilor legale care guvernează înființarea și funcționarea instituțiilor de învățământ superior particulare, acestea sunt organizate pe principiul non-profit și funcționează ca entități fără scop lucrativ, cu afecțiuni speciale, în conformitate cu criteriile și standardele de evaluare academică și acreditare prevăzute de lege. Având în vedere că acest principiu a fost preluat și în Legea educației naționale nr. 1/2011, în art. 60, nu se poate reține în niciun fel încălcarea dispoziției constituționale cuprinse în art. 45 privind libertatea economică.

În plus, este de reținut că instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și confesionale — făcând parte toate din sistemul național de învățământ, care este coordonat de ministerul de resort — trebuie să se supună unor reguli comune stabilite prin lege, reguli care prevăd cadrul și limitele autonomiei universitare a instituțiilor de învățământ, indiferent de forma lor de organizare, astfel că nu se poate susține cu temei că se încalcă în vreun fel dispozițiile art. 32 alin. (6) din Constituție.

Curtea mai constată că, potrivit art. 223 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, și universitățile particulare beneficiază de fonduri de la stat, astfel încât nu se poate susține că soluția legislativă criticată ar fi justificată doar în cazul învățământului superior de stat a cărui finanțare este asigurată de stat. Prin urmare, forma de proprietate, publică sau privată, este irelevantă pentru stabilirea regimului juridic aplicabil instituțiilor de învățământ superior, sub aspectul procesului de educație.

Curtea reține că, în aceste condiții, considerentele deciziilor menționate sunt valabile și în privința art. 124, art. 125 alin. (3) și (4), art. 207 alin. (1), art. 209 și art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011.

În ceea ce privește critica potrivit căreia autonomia universitară este încălcată și datorită limitării volumului activităților didactice remunerate la cel mult două norme, în cazul universităților particulare (care, în viziunea autorului excepției de neconstituționalitate, ar trebui să aibă dreptul să își stabilească liber numărul de cadre didactice și modul de remunerare al acestora, datorită faptului că se autofinanțează), Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată întrucât, pe de o parte, universitățile particulare au libertatea stabilirii cuantumului salariului, iar pe de altă parte, limitarea volumului activităților didactice care pot fi efectuate, indiferent dacă acestea sunt remunerate sau nu, este de natură a determina cadrele didactice să se dedice într-o mai mare măsură cercetării științifice și activităților didactice, în scopul creșterii calității actului de educație în instituțiile de învățământ superior.

Dispozițiile art. 288 alin. (1) reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea unor standarde de calitate în învățământul superior, acesta luând în considerare și numărul de ore reprezentat de cel mult două norme, pe care pe care îl poate efectua un cadru didactic universitar.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,
Cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121, art. 124, art. 125, art. 128 alin. (5), art. 207 alin. (1), art. 209, art. 215 alin. (1), art. 288 alin. (1), precum și ale art. 289 alin. (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.184

din 15 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. 1—4, art. 169 alin. 1 și art. 208 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. 1—4, art. 169 alin. 1 și art. 208 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Detectivi Marinescu” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 10.160/101/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 216D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 240D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ridicată de Ioan Vasile în Dosarul nr. 596/1.259/2010 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din

oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 240D/2011 la Dosarul nr. 216D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 240D/2011 la Dosarul nr. 216D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată arătând că textele de lege criticate se aplică în mod egal tuturor părților și că reprezintă rezultatul opțiunii legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 24 ianuarie 2011 și 21 ianuarie 2011, pronunțate în dosarele nr. 10.160/101/2008 și nr. 596/1.259/2010, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. 1—4, art. 169 alin. 1 și art. 208 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Detectivi Marinescu” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin și de Ioan Vasile în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de recurs împotriva unor sentințe întemeiate pe anumite probe administrate ca urmare a aprecierii instanțelor de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că prevederile art. 167 alin. 1—4 și art. 169 alin. 1 din

Codul de procedură civilă aduc atingere principiului egalității în drepturi, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, deoarece judecătorii pot cenzura probele care se administrează într-un proces. Astfel, în exercitarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare, părțile ar trebui să aibă libertatea de a administra toate probele pe care le consideră necesare, fără ca instanța să se pronunțe asupra pertinentei lor atunci când le încuviințează. Pentru a da expresie principiului disponibilității și dreptului la un proces echitabil, părțile ar trebui să aibă posibilitatea de a dispune în legătură cu probele care trebuie administrate în cauză, întrucât lăsarea administrării probelor la stricta apreciere a instanței limitează posibilitatea unei apărări efective a acestora. Se arată, de asemenea, că dispozițiile art. 208 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât, în speță, „expertiza s-a realizat pe probe imaginare, fără citarea părților, instanța de judecată fiind indusă în eroare” cu privire la citarea părților pentru termenul la care s-a administrat respectiva probă.

Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, aplicându-se în egală măsură tuturor părților din proces.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin textul de lege criticat legiuitorul urmărind înlăturarea posibilității ca părțile să tergiverseze judecarea cauzei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 167 alin. 1—4, art. 169 alin. 1 și art. 208 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 167 alin. 1—4: „*Dovezile se pot încuviința numai dacă instanța socotește că ele pot să aducă dezlegarea pricinii, afară de cazul când ar fi primejdie ca ele să se piardă prin întârziere.*

Ele vor fi administrate înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului.

Dovada și dovada contrarie vor fi administrate pe cât cu puțință în același timp.

Când dovada cu martori a fost încuviințată în condițiile art. 138, dovada contrară va fi cerută sub pedeapsa decăderii în aceeași ședință, dacă amândouă părțile sunt de față.”;

— Art. 169 alin. 1: „*Administrarea probelor se face în fața instanței de judecată, dacă legea nu dispune altfel.”;*

— Art. 208: „*Dacă pentru expertiză este nevoie de o lucrare la fața locului, ea nu poate fi făcută decât după citarea părților prin carte poștală recomandată, cu dovada de primire, arătând zilele și orele când începe și continuă lucrarea. Dovada de primire va fi alăturată lucrării expertului.*

Părțile sunt obligate să dea expertului orice lămuriri în legătură cu obiectul lucrării.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, precum și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În plus, dispozițiile art. 208 din Codul de procedură civilă contravin art. 1 alin. (1)—(4) referitor la statul român și art. 126 alin. (1) privind competența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a celorlalte instanțe judecătorești stabilite de lege de a realiza justiția din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată Curtea constată următoarele:

1. Dispozițiile art. 167 alin. 1—4 din Codul de procedură civilă au mai format obiectul controlului de constituționalitate, iar Curtea prin mai multe decizii, spre exemplu Decizia nr. 590 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.099 din 6 decembrie 2005, a reținut, referitor la competența recunoscută instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, că aceasta este un corolar firesc și necesar al investirii sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică. Totodată, Curtea a constatat că dispozițiile art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, departe de a aduce atingere dreptului la un proces echitabil, în realitate îi dau expresie, constituind o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept în materie.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterior pronunțate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru aceleași argumente, Curtea nu poate reține nici criticile privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 169 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Cu acest prilej, Curtea observă că, potrivit art. 167 alin. 1—4 și art. 169 alin. 1 din Codul de procedură civilă, atât reclamantul, cât și pârâtul au acces în mod egal și simetric la procedura administrării dovezilor, fără privilegii sau discriminări, așa încât nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 16 din Constituție.

Curtea constată, de asemenea, că nu poate fi reținută nici critica autorului excepției referitoare la încălcarea, prin textele de lege criticate, a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin prisma art. 11 și art. 20 din Constituție. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis în mod constant în jurisprudența sa, de exemplu prin Hotărârea din 9 iunie 1998, pronunțată în

Cauza *Teixeira de Castro împotriva Portugaliei* (paragraful 34) că admisibilitatea probelor reprezintă o problemă care trebuie să fie reglementată de dreptul intern, iar aprecierea lor aparține instanțelor naționale, așa încât Curții îi revine doar rolul de a examina dacă procedura în cauză, în ansamblul ei, inclusiv în privința administrării probelor, a avut un caracter echitabil. În același sens sunt, de exemplu, și Hotărârea din 30 iunie 2009, pronunțată în Cauza *Viorel Burzo împotriva României* (paragraful 137), Hotărârea din 21 aprilie 2011, pronunțată în Cauza *Nechiporuk și Yonkalo împotriva Ucrainei* (paragraful 273) și Hotărârea din 1 martie 2011, pronunțată în Cauza *Welke și Biatek împotriva Poloniei* (paragraful 57).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că nemulțumirile autorului privesc modul de administrare al probei cu expertiza în fața instanței de fond. Or, Curtea constată că aceste susțineri nu pot fi reținute, iar excepția urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată[...]”, competența de a se pronunța asupra acestor aspecte revenind în exclusivitate instanței de recurs.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. 1—4 și art. 169 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Detectivi Marinescu” — S.R.L. din Drobeta Turnu-Severin în Dosarul nr. 10.160/101/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și de Ioan Vasile în Dosarul nr. 596/1.259/2010 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 208 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Detectivi Marinescu” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 10.160/101/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri de aplicare a Programului național privind sprijinirea construirii de locuințe proprietate personală, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2006

Situația extraordinară prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, se motivează prin necesitatea diminuării sumelor acordate de la bugetul de stat, din cauza efectelor negative pe care încă le produce criza economică.

Adoptarea prezentului act normativ la nivel de ordonanță de urgență se impune pentru a degreva bugetul de stat de plata subvențiilor pentru construcția de locuințe.

Această măsură este necesară pentru că, până în prezent, de la bugetul de stat nu au putut fi decontate subvențiile solicitate la plată de către consiliile locale pentru locuințele finalizate, conform prevederilor legale.

Amânarea adoptării prezentei ordonanțe de urgență ar avea consecințe negative asupra bugetului Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, neexistând suficiente surse de finanțare a Programului național privind sprijinirea construirii de locuințe proprietate personală, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/2007, cu modificările și completările ulterioare, la bugetul de stat, în contextul economic actual.

Consecințele negative rezultă din insuficiența alocare a fondurilor de la bugetul de stat în contextul crizei economice actuale. Această situație conduce la imposibilitatea decontării din bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului atât a

subvențiilor solicitate de consiliile locale până în prezent, cât și a subvențiilor care se vor solicita la plată, conducând la neîndeplinirea de către stat a obligațiilor legale pe care le are față de beneficiarii Programului.

În situația în care Programul ar continua să se deruleze, statul va trebui să-și onoreze obligațiile, conform prevederilor legale, prin neîndeplinirea acestora riscând acțiuni în instanță din partea beneficiarilor Programului care nu își vor primi subvențiile.

Neadoptarea în regim de urgență a acestei ordonanțe ar conduce la imposibilitatea asigurării de la bugetul de stat a sumelor necesare acordării subvențiilor deja solicitate la plată de către consiliile locale în conformitate cu prevederile Programului.

Având în vedere cele menționate mai sus, se impune aprobarea actului normativ pe calea ordonanței de urgență și adoptarea acesteia cu celeritate.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, statul nu mai acordă subvenții de la bugetul de stat prin Programul național privind sprijinirea construirii de locuințe proprietate personală, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2006, aprobată cu

modificări prin Legea nr. 12/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Subvențiile acordate de la bugetul de stat prin Program se acordă numai pentru cererile de subvenție depuse de beneficiari și înregistrate la consiliile locale înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 9 noiembrie 2011.
Nr. 95.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 288/2011 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Societății Comerciale „Complexul Energetic Turceni” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 288/2011 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Societății Comerciale „Complexul Energetic Turceni” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și

Mediului de Afaceri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 4 aprilie 2011, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Constantin Claudiu Stafie,
secretar de stat
p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Nicolae Ivășchescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 19 octombrie 2011.
Nr. 1.043.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Societatea Comercială „Complexul Energetic Turceni” — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2011**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.2+10+15)	1	1.837.292
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	1.805.241
	a)	din producția vândută	3	1.242.984
	b)	din vânzarea mărfurilor	4	57.005
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	
		transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	
	d)	producția de imobilizări	8	357.000
	e)	alte venituri din exploatare, din care:	9	148.252
	e1)	venituri aferente programelor din fonduri structurale	9a	
	e2)	venituri conform OUG 95/2002	9b	
	2	Venituri financiare, din care:	10	32.051
	a)	din imobilizări financiare	11	
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
	c)	din dobânzi	13	2.050
	d)	alte venituri financiare	14	30.000
	3	Venituri extraordinare	15	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	1.830.241
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	1.796.642
	a)	cheltuieli materiale	18	789.131
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	66.448
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	53.753
	d)	cheltuieli cu personalul, din care:	21	315.206
	d1	ch. cu salariile	22	211.118
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	63.807
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	48.067
		ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	1.029
		ch privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	10.750
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	3.961
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	40.281
		d3.1).ch. sociale prevazute prin art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	4.222

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat
0	1	2	3	4
		- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	940
		d3.2) tichete de masă	32	7.870
		d3.3) tichete de vacanță	33	
		d3.4) alte drepturi de personal conform prevederilor legale	33a	27.249
	e)	ch. cu plățile brute compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	9.670
	f)	ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	
	g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	212.435
	h)	ch. cu prestațiile externe	37	92.895
	i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	257.106
		i1) contract de mandat	39	80
		i2) ch. de protocol, din care:	40	89
		- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	
		i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	277
		tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	
		tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	
		i4) ch. cu sponsorizarea din care; - actiuni umanitare, inundatii,sa	45	210
		i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	765
		i6) ch. cu redevența pentru concesionarea bunurilor	47	12.600
		i7) cheltuieli aferente programelor din fonduri structurale	47a	
		i8) cheltuieli conform OUG 95/2002 si/ sau cheltuieli somaj tehnic	47b	
		i9) cheltuieli aferente restructurarii, privatizarii, administrator special,etc.	47c	120
		i10) cheltuieli aferente certificatelor de CO2, conform HG 780/2006	47d	121.837
	2	Cheltuieli financiare, din care:	48	33.599
	a)	cheltuieli privind dobânzile	49	3.599
	b)	alte cheltuieli financiare	50	30.000
	3	Cheltuieli extraordinare	51	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	7.050
IV		IMPOZIT PE PROFIT	53	1.072

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat
0	1	2	3	4
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	5.979
	1	Rezerve legale	55	353
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	58	5.626
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	64	675.710
	1	Surse proprii	65	334.016
	2	Alocații de la buget	66	
	3	Credite bancare	67	341.694
	a)	- interne	68	
	b)	- externe	69	341.694
	4	Alte surse (acord de principiu pentru finanțare a proiectului de investiții - Unitatea de implementare a schemei de ajutor de stat instituită prin HG nr.753/2008)	70	0
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	71	675.710
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului, din care:	72	675.710
		- cheltuieli de proiectare - cercetare	72a	
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	73	
	a)	interne	74	
	b)	externe	75	
VIII		REZERVE, din care:	76	
	1	Rezerve legale	77	353

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat
0	1	2	3	4
	2	Rezerve statutare	78	
	3	Alte rezerve	79	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	80	
	1	Venituri totale	81	1.837.292
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	82	1.830.241
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	83	4.352
	4	Nr. mediu de salariați total în activitate	84	4.515
	4a	Nr. mediu salariați nucleu conform OUG 95/2002 /somaj tehnic	84a	
	5	Fond de salarii, din care:	85	211.118
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	86	210.873
	b)	alte cheltuieli cu personalul	87	245
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	88	3.892
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (mii lei/persoană)(rd.81/84)	89	407
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (mii lei/persoană)	90	
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (MWh/persoana)	91	1.500
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(rd.16/rd.1)x1000	92	996
	11	Plăți restante	93	
	a)	prețuri curente	94	66.505
	b)	prețuri comparabile	95	66.505
	12	Creanțe restante	96	
	a)	prețuri curente	97	62.673
	b)	prețuri comparabile	98	62.673

Nota : Câștigul mediu lunar pe salariat este calculat fără influența sumelor prevăzute pentru plata indemnizațiilor membrilor Consiliului de Administrație, Comisiei de cenzori, AGA

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Regulamentului

privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor,
aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006

Având în vedere dispozițiile art. 43—47 și ale art. 106 lit. f) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 6 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție vacante sau pe loc judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la art. 44 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul

judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la ultima evaluare au avut calificativul «foarte bine» și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani.

(2) Persoanele numite în magistratură în condițiile art. 33 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție vacante sau pe loc timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Nicolae Horațius Dumbravă**

București, 18 octombrie 2011.
Nr. 750.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind reproducerea de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor acestora

Având în vedere prevederile art. 123³, art. 131 și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 alin. (2) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

ținând cont de cererea formulată de către DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie — Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual, înregistrată la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu nr. RG II/INT/13.447 din 1 noiembrie 2011, precum și de Referatul nr. RG II/13.587 din 4 noiembrie 2011 al Direcției registre și gestiune colectivă, în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se constituie Comisia pentru negocierea Metodologiei privind reproducerea de opere cinematografice și alte opere audiovizuale și tabelul de remunerații cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor acestora, după cum urmează:

— DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie — Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual, reprezentând organismul de gestiune colectivă din domeniu, pe de o parte; și

— câte un reprezentant al Societății Comerciale TVR MEDIA — S.R.L., al Societății Comerciale DAVA DESIGN PROMOTION — S.R.L., al Societății Comerciale E-MEDIAONE SOLUTION — S.R.L., reprezentând utilizatorii, pe de altă parte.

Art. 2. — Comisia constituită potrivit art. 1 are obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ și art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii.

Art. 3. — Comisia își va stabili programul întâlnirilor, pe care îl va comunica Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, și intră în vigoare la data publicării, fiind postată și pe site-ul www.orda.ro.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

București, 7 noiembrie 2011.
Nr. 273.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

